

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745815600.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

Den næste Dag gav jeg Johanna til Kende, at hun maatte vente noget ganske overordentligt. Teaterplakaten blev hæftet op i Vinduet med en Knappenaal. Jomfru Mortensens Rok spillede Morgiane, Onkels gamle Slobrok Mustafa; selv var jeg Aladdin med den magiske Ring paa min Finger og Jomfru Mortensen i Baghaanden. Endelig kom det Øjeblik, hvor Aladdin, forladt af Guder og Mennesker, udmattet styrter om i Hulen og støder Ringen mod Klippen. Af al Kraft stødte jeg til - Svovlstikken fattede af, brændte mig mellem Fingrene og fløj under et Forfærdelsesskrig hen i Morgianes Hørtot, der øjeblikkelig blussede op. Jomfru Mortensens Præcision som Aand var upaaklagelig; kun havde hun den menneskelige Idé at ville slukke med sin Kappe, og det blev vor Ruin. Ild gik der i Kappen, Ild i Onkels Slobrok, den gamle Mustafa, Ild i Adresseavisen, som var Kalifens Silkekaftan, og endelig - Ild i den Vinaand, som var i Onkels Lampe. Det hele var næsten altfor naturligt! Jomfru Mortensen styrtede med et Skrig ud i Køkkenet, Johanna forsvandt fra Vinduet, selv følte jeg kun Skræk, Hede og noget, som bed mig i Benet. Pludselig saa' jeg Onkel styrte ind i Stuen, følte ham løfte mig højt i Vejret, og i næste Øjeblik laa jeg ude i Køkkenets store Vandtønde, hvis Vover lukkede sig over mit Hoved. Fra den Dag af var 43 Paradishaven lukket. Jeg sad længe med et forbrændt Ben, og Onkel, der altid satte et underligt Misforhold mellem Brøde og Straf, forbød mig at lege mere i Vinduet. Dertil blev jeg ogsaa snart for stor - jeg skulde ud i Verden.